

at vil man have denne Lov gennemført, maa man ogsaa give Vinhandlerne denne Ret. (*Finansministeren*: Denne Ret gives i Lovforslaget). Ja, men som en Naadessag. Det staar i § 9, men kun som en Naadessag. Men Vinhandlerne maa have det som en Ret. I det Øjeblik De forlange, at vi skulle stemme for denne Lov, saa, maa De ogsaa sige, under hvilke Betingelser Vinhandlerne skulle have denne Ret. Det burde ikke være en Naadessag.

Endelig fastholder jeg ogsaa, at der i § 18 maa indføres den Ændring, at den Anmelder, der er i vedkommendes Tjeneste, virkelig ikke bør have Andel i Bøden. Der kan være noget, der taler derfor, men jeg gentager og haaber deri at faa Tilslutning fra det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen), der ved 1ste Behandling var enig i denne Betragtning, at ganske vist ere Skattesnydere slette Mennesker, ja Forbrydere, men en Angiver er en endnu værre Person. Jeg tror ikke, der ligefrem bør sættes denne Præmie paa Angiveri for den employè, der gaar hen og angiver sin Herre. Jeg tror, det i Virkeligheden er en ret umoralisk Vej at gaa, og jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren paa dette Punkt havde vist Imødekommen. Endelig har jeg en Ændring om, at man ikke bør kunne inddrive Bøden for den skyldige Medhjælper hos den uskyldige Hovedperson. Der er jo noget vist urimeligt i, at jeg, fordi jeg har haft en Tjener, der er uærlig, saa, uden at jeg selv har haft Gavn deraf, skal betale hans Bøde og lide hans Straf.

Jeg tror, at hvis den højtærede Minister havde modtaget mine Ændringer, vilde han i Virkeligheden have gjort Loven mindre utaaelig, men ganske vist ikke saaledes, at jeg alligevel med god Ro kunde stemme for den. Der er kun en Grund, som skulde kunne bevæge mig til at stemme for denne Lov, og det skulde være den rent finansielle, at Ministeren maaske vil sige til mig: Jeg kan ikke undvære disse 4 Mill. Kr. Dertil vil jeg sige: Jo, Ministeren kan godt undvære disse 4 Mill. Kr. Først og fremmest er det jo ikke en given Nødvendighed, at vi behøve at vedtage en Toldlov, hvorved vore nuværende Toldindtægter nedsættes med et samlet Beløb — tror jeg — af henved 12 Mill. Kr. Ganske vist er der paa selve Toldloven Kompensation for 3—4 Mill. Kr., men vi slette jo faktisk de 12 Mill. Kr. af de bestaaende Toldindtægter. Deriblandt er der en Vare som Petroleum. Hvis vi nu hæve Petroleums-

tolden, saa ved Ministeren jo nok, at der i dette Øjeblik er 3 Selskaber — tror jeg, det er. Disse Selskaber have før været enige, og hvis de blive enige igen, vil Følgen blive, at Publikum ikke faar en eneste Øres Fortjeneste af de 2 Mill. Kr., vi lade ryge ud af Statskassen. Der er mange andre Punkter, hvor Ministeren kunde faa Kompensation. Jeg skal blot nævne vor fortræffelige Papirposition. Det kan være meget rigtigt at nedsætte den, og jeg er fuldstændig enig i, at denne Position bør nedsættes. Men spørger jeg mig selv: Hvem skal have Gavn af en saadan Nedsættelse, saa er det jo en given Ting, at naar vi tage Pengene fra Fabrikantterne, saa gaa de til Bladudgiverne. For mig ere Fabrikanter og Bladudgivere lige fortræffelige næringsdrivende. Jeg har lige megen Agtelse og Sympati for begge Parter, de ere begge Forretningsmænd og næringsdrivende, men hvorfor skulde vi saa give disse Penge til Bladudgiverne hellere end til Fabrikantterne? Nej, lad os hellere lægge en indenlandsk Afgift paa Papirfabrikkerne; Papir er jo vel egnet til at blive belagt med en indenlandsk Afgift; der er faa Fabrikker, Fabrikationen er let at kontrolere. Vi kunde jo f. Eks. indføre en indenlandsk Afgift af Papir til et Beløb af 4 Øre pr. Kilo, 2 Øre pr. Pund; en saadan Papiraccise vilde indbringe ca. 400,000 Kr. Vi kunde fremdeles forhøje Afgiften for udenlandske handelsrejsende, det er en Ting, som mit Parti har ønsket, og det er ønsket af mange andre her i dette Land. Jeg mener altsaa, at der er Kompensationsobjekter nok af denne Art, hvis den højtærede Minister vil være en Smule forhandlingsvillig og ikke vil holde altfor fast ved sin Stempellov.

Jeg maa derfor sige, at jeg beklager ikke at kunne stemme for den ærede Ministers Forslag, men maa stemme for den Opfordring, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har stillet til Ministeren, om at se at finde paa noget bedre i denne eller i en anden Genre.

Alfred Christensen: Det af mig repræsenterede Mindretal har paa denne Sag et klart Standpunkt, som jeg kan tilføje, at vi jo pleje at have paa alle Sager, der komme under Behandling her nede. Vor Stilling er den, som jeg har udtalt i Betænkningen, at vi anse en Lov som det foreliggende Forslag for en utaaelig Hemske for den borgerlige Næring. Vi ønske